

Sygn. akt V CSK 279/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Manowska

w sprawie z powództwa Banku [...] w L.

przeciwko S. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 września 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt V ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) nie obciąża S. D. obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, czyli tak zwanego przedsądu, ustawodawca zagwarantował, że skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie realizować funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. do czterech ma, w konsekwencji, zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo będzie uzasadnione jedynie w tych przypadkach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej jednostkowej sprawie. Ostatecznie, nie w każdej sprawie, nawet takiej, w której prawomocne orzeczenie, zostało wydane w warunkach błędu w subsumpcji, czy też wyniku wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. W przeciwnym, bowiem, razie Sąd Najwyższy stałby się, wbrew obowiązującym przepisom, sądem trzeciej instancji, a nie jest, przecież, jego zadaniem dokonywanie korekty ewentualnych błędów w zakresie stosowania, czy też wykładni prawa, w każdej indywidualnej sprawie.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanego S. D. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 października 2018 r. Wnosząc o przyjęcie tej skargi pozwany wskazał na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1) k.p.c., formułując zagadnienia prawne, sprowadzające się do następujących pytań: „czy w sytuacji, gdy nie było prawomocnego rozstrzygnięcia sądu wieczystoksięgowego w sprawie o sprostowanie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym Sąd rozstrzygający na podstawie art. 319 k.p.c. powinien zbadać czy były podstawy do

wpisu hipoteki na rzecz powoda dochodzącego swych roszczeń w charakterze wierzyciela rzeczowego?" oraz „czy spełniona jest zasada dwuinstancyjności postępowania, gdy Sędzią sprawozdawcą w sprawie apelacyjnej przez Sądem Apelacyjnym jest Sędzia delegowany z Sądu Rejonowego biorąc pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia oraz wartość przedmiotu sporu przed sądem pierwszej instancji?"

Wniosek skarżącego o przyjęcie jego skargi kasacyjnej do rozpoznania nie odniósł skutku.

Odnosząc się do powołanej przez skarżącego przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1) k.p.c. należy wskazać, że Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli skarżący wykaże, że wskazane przez niego zagadnienie prawne posiada właściwość „istotności”, która polega na tym, że zagadnienie to stanowi kwestię dotychczas niewyjaśnioną i nierozwiązaną w orzecznictwie sądowym, a więc cechującą się nowością, a którego rozstrzygnięcie może sprzyjać rozwojowi prawa. W efekcie powołanie się na tę przesłankę przedsądu, wymaga, obok sformułowania tego zagadnienia, także przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (por. dotychczasowe orzeczenia Sądu Najwyższego, np.: postanowienie z dnia 23 maja 2018 r., I CSK 33/2018 r., niepubl.; postanowienie z dnia 16 maja 2018 r., II CSK 13/2018, niepubl.; postanowienie z dnia 26 kwietnia 2018 r., IV CSK 585/17, niepubl.). Nie spełnia, w rezultacie, wymagania stawianego przesłance „istotnego zagadnienia prawnego” sformułowanie takiego zagadnienia w sposób ograniczający się do samego postawienia pytania (kwestii), bez odniesienia się do problemów interpretacyjnych przepisów (por. np.: postanowienie z dnia 24 września 2014 r., III SK 91/13, niepubl.; postanowienie z dnia 13 lipca 2012 r., III UK 7/12, niepubl.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że kwestie zaprezentowane przez skarżącego, jako „istotne zagadnienia prawne”, a sprowadzające się do pytań, o których mowa wyżej, nie spełniają kryteriów stawianych profesjonalnie sformułowanemu wnioskowi o przyjęcie skargi

kasacyjnej do rozpoznania wraz z jego uzasadnieniem. Otóż skarżący poprzestał jedynie na zaprezentowaniu zagadnień prawnych w formie pytań wraz z wzmianką, że „tak postawione zagadnienia prawne i ich rozstrzygnięcie ma kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie, ale również w wielu sprawach o podobnym charakterze”. W konsekwencji „uzasadnieniu” wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zaprezentowanemu przez pozwanego brakuje jurystycznego wyводу, na okoliczność dowiedzenia zasadności przyjęcia tego wniosku. Fakt ten czyni, w efekcie, bezskutecznym wniosek pozwanego S. D. o przyjęcie jego skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Konkludując, w przedmiotowej sprawie, powołana przez skarżącego w jego skardze kasacyjnej przesłanka „istotnego zagadnienia prawnego” nie została wykazana, a Sąd Najwyższy nie dopatrzył się również okoliczności, które determinowałyby nieważność postępowania, którą to przesłankę Sąd ten bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

l.n